C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-2577/25 Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani
4-25073537-03-4r-14082025 Judecător Sergiu Godorogea

D E C I Z I E
În numele Legii
20 noiembrie 2025

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În componența sa:
Preşedintele şedinţei: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul contravenientului Popa Veaceslav și cel al avocatului Mariț Marcela în interesele contravenientului, declarate împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 07 iulie 2025, prin care a fost respinsă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 525617 din 12.05.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La data de 12 mai 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Rîșcani, Victor Guțu, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 525617, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional în privința lui Popa Veaceslav, pe faptul că, în perioada de timp 01.01.2024 – 22.10.2024, prin intermediul conturilor bancare din Federația Rusă Promsvyazibank a primit transferuri în ruble rusești în vederea determinării pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral precum și pentru alegerea opțiunii ”Nu” în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatator din 12.05.2025, în privința lui Popa Veaceslav s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25000 lei.

La data de 19.05.2025, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Popa Veaceslav, le-a contestat, motivând că,

nu recunoaște vina, nu este de acord cu procesul verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Drept notă, contestatorul a invocat că, dacă procesul verbal la comportamentul 18 apare semnătura ultimului, precum că ar fi recunoscut contravenția, solicită a fi considerată o eroare dat fiind că intenția a fost de a semna doar că a luat cunoștință cu pornirea procesului contravențional. În situația în care a achitat amenda, menționează că prin acest fapt categoric nu recunoaște vina și fapta contravențională. Achitarea amenzii s-a efectuat pentru a preveni unele pagube mai mari, a evita blocarea conturilor sau surselor de plată (pensie, salariu etc) și a nu admire situația de a lipsi familia de ultimele surse de existență.

Menționând faptul că, tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa, nu i-a explicat drepturile și obligațiile, nu a asigurat dreptul la apărare a contravenientului, nu a asigurat după caz serviciile unui interpret, nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nici o probă care ar confirma acest fapt, a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.

În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supus unui tratament umilitor și degradant, fapt care l-a afectat atât pe el cât și întreaga familie. Conform art. 5 Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de comiterea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale, decât în conformitate cu legea contravențională.

Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise. Legea contravențională nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante. Reieșind din prevederile art. 9 Cod contravențional.

La aplicarea legii contravenționale se ține cont de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de persoana făptuitorului și de circumstanțele atenuante ori agravante, (principiu) individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale). În așa mod, contestatara a fost sancționat/ă potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu am comis-o. Temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 temeiurile de încetare a procesului contravențional, Cod contravențional.

Menționând că omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. Procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art.443 Cod contravențional.

Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia. Unul din elementele de bază ale procesului verbal este: - locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale. Agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale. De menționat faptul că potrivit Curții Europene. încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.

Omisiunile respective, așa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții stalului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator. Se menționează că, agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei.

Potrivit deciziei de sancționare ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri, aceste concluzii sunt false și abuzive. Nu este există nicio probă, cel puțin care să fie prezentată cine anume i-a dat bani, care persoană fizică. O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la mine. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate. Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator.

La decizia de sancționare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47^1 Cod contravențional. Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenției.

Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Se constată că în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivii principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției.

Respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 07 iulie 2025, contestația înaintată de Popa Veaceslav împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator al IP Rîșcani Guțu Victor din 12.05.2025, prin care a fost recunoscut vinovat și sancționat în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 500,00 (cinci sute) unități convenționale, ceia ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii), s-a respins, fiind neîntemeiată.

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu recurs de către contravenientul Popa Veaceslav, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea contestației prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenției și încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptului contravenției.

În susținerea cerințelor recursului recurentul a invocat că, soluția și argumentele instanței de fond sunt neîntemeiate, ilegale, adoptate în contradicție cu circumstanțele cauzei și grave vicii de procedură. Instanța de fond a considerat că probele anexate la dosar de către agentul constatator demonstrează vinovăția contestatarei pe deplin.

Unicul probatoriu la acest dosar este procesul-verbal întocmit în baza propriei aprecieri al agentului de constatare pe care instanța l-a considerat irefutabil, fără să mai examineze alte circumstanțe ale cauzei, poziția şi argumentele contestatarei etc. Instanța de fond a menționat că contestatara nu a venit cu probe pentru a combate poziția agentului de constatare, şi asta ar înseamnă că concluziile din procesul verbal sunt veridice şi probate. Instanța a considerat că simpla negare a contravenției nu este suficientă pentru a proba nevinovăția.

Astfel, recurentul consideră că prin hotărârea sa, instanța de fond a încălcat unul din principiile de bază ale unui stat de drept şi principii de bază ale unui proces contravențional/penal principiul prezumției de nevinovăție.

Mai mult ca atât instanța de fond nici nu a încercat să examineze cazul în esența sa, în spiritul standardelor internaționale în materie de alegeri libere și neafectarea dreptului de a fi ales, ceea ce poate fi observat chiar și prin procesul-verbal al ședinței de judecată; a acceptat necondiționat poziția agentului constatator, a ignorat prevederile legale exprese, a interpretat și aplicat eronat norma legală, nu a luat în calcul argumentele recurentului și nici jurisprudența CEDO în cazuri similare. Instanța nu a verificat problemele esențiale ale cauzei; nu a verificat cum agentul constatator și-a realizat dreptul discreționar în activitatea sa.

Consideră că, instanța nu a verificat alte probe decât cele prezentate de agentul constatator. Instanța nu a verificat care este sursa transmiterii banilor, de la cine provin, scopul etc. Instanța nu a verificat dacă acești bani au ajuns anume pe contul recurentului, dacă recurentul este cel care a pretins şi a beneficiat.

Instanța nu a verificat dacă banii au fost transmiși anume pentru a influenta votul la alegeri sau referendum. Instanța nu a verificat dacă fapta prejudiciabilă a avut loc - adică dacă recurentul a dus fapta la bun sfârșit şi a acționat anume după cum prevede fapta contravențională - adică dacă votul său a fost influențat.

La fel, recurentul indică la faptul că, nu există nici o probă care ar confirma că de acel telefon mobil sau de acea aplicație s-a folosit recurentul, sau că există o probă că recurentul a primit transfer de bani.

Nu există nicio probă care ar confirma că recurentul a ridicat careva sume de bani. În final nu există nicio probă care ar confirma că banii au fost transmiși cu scop de corupere electorală și în genere dacă recurentul a participat la alegeri şi cum a votat.

Mai invocă recurentul că, unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate.

Totodată, agentul constatator nu a verificat dacă de numărul de telefon pe care ar fi venit un mesaj SMS de la o bancă ar fi fost utilizat anume de către contravenient. Nu a fost nici într-un fel înlăturată ipoteza că numărul de telefon poate fi utilizat de către o persoană terță.

Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe constatări subiective personale şi presupuneri ale agentului constatator, bazate pe unele informații indirecte şi interpretabile ambiguu.

Agentul constatator nici nu a făcut referire care probe concrete i-a permis să conchidă comiterea faptei indicate în procesul verbal. Simpla instalare a unei aplicații bancare sau un mesaj SMS nu este o încălcare a legii şi nu poate fi sancționată, mai ales că nu este demonstrată vinovăția persoanei că ar fi primit bani anume cu scopul de a exercita sau nu un drept electoral.

Totodată consideră că, instanța a ignorat argumentul cu privire la proporția sancțiunii. Instanța a refuzat să examineze speța sub prisma individualizării pedepsei. Fără o analiză pertinentă și o individualizare a faptei, fără a lua în calcul circumstanțe obiective a fost aplicată o amendă mare/maximă prevăzută de lege 500 unități convenționale. De ce a fost aplicată sancțiunea maximă nu a fost motivat. Consideră că în acest sens, a fost sfidat grav principiul proporționalității între faptă şi sancțiune.

La fel, consideră că prin omisiunea instanței de fond de a răspunde argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată, recurentul este îndreptățit să susțină că actul judecătoresc nu este suficient motivat şi că poziția sa în speța dată nu a fost examinată în mod echitabil, ceea ce presupune încălcarea art. 6 din Convenția Europeană.

În final recurentul a menționat că, din motivele expuse în prezenta cerere, deoarece în speță procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe incontestabile care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale şi a comiterii ei de către acuzatul contravențional.

Prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, astfel ajungând la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancționare din motiv că nu sunt întrunite elementele constitutive ale faptei contravenționale.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond avocatul Marcela Mariț în interesele contravenientului Popa Veaceslav, a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii privind

admiterea contestației prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenției și încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptului contravenției.

În susținerea cerințelor recursului recurentul a invocat că, cu hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 07 iulie 2025 nu sunt de acord, consideră neîntemeiată din motivul prevăzut la prevederilor art. 466 Cod contravențional hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare; e) nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției sau instanța a pronunțat o hotărâre de sancționare pentru o altă faptă decât cea imputată contravenientului, cu excepția cazurilor de reîncadrare juridică a acțiunilor lui în temeiul unei legi mai blânde; f) contravenientul a fost sancționat pentru o faptă neprevăzută de prezentul cod.

Recurentul consideră că probele anexate la dosar sunt inadmisibile și nu pot fi valorificate de către instanța de judecată, fiind obținute cu încălcarea regulilor procedurale și a garanțiilor fundamentale privind protecția vieții private și a secretului corespondenței, în temeiul art. 28 şi 30 Constituție și al jurisprudenței CEDO. Dispoziția art. 94 Cod de procedură penală reglementează datele neadmise ca probe, însă contrar alin. (1) pct. 4), 8) al art. 94, agentul constatator intitulează drept probe, actele respective.

Astfel, actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obținute în cauza penală nr.2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravențională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe (art. 94 CPP) şi nu există o autorizare conform prevederilor art. 136 alin. (7), 301 CPP pentru folosirea lor în prezenta cauză.

Mai invocă faptul că, nu este clar care este legătura cauzală a acestor înscrisuri cu contravenția incriminată. Faptul că înscrisurile au fost dobândite în cadrul cauzei penale 2023910322 folosite în cauza contravențională RAP01 433516, cauze distincte speței, nu pot fi reținute drept probe, care ar demonstra vinovăția contravenientului, inclusiv din motiv că au fost obținute în mod ilegal în cauza contravențională pornită în privința lui Popa Veaceslav.

Înscrisurile prezentate de agentul constatator, nu pot constitui probe certe şi concludente care să formeze instanței convingerea că contravenientul a săvârșit fapta prevăzută de art. 47^1 Cod contravențional, în condițiile în care nu se coroborează cu nici o altă probă în cauză. Aprecierea probelor, reprezintă un proces complex şi fundamental, având rolul decis în stabilirea adevărului şi pronunțarea unei hotărâri corecte, deci, presupune evaluarea corectă a tuturor probelor administrate în dosar, în vederea stabilirii faptelor.

Consideră că, instanța de fond a acceptat necondiționat poziția agentului constatator, ignorând prevederile legale exprese, a interpretat şi aplicat arbitrar norma legală, fără să ia în calcul că proba învinuirii la caz, îi aparține agentului constatator. De asemenea, instanța de fond copiind argumentele intimatului şi ignorând argumentele recurentului a încălcat grav principiul unui proces echitabil şi egalitatea armelor. Instanța nu a dat apreciere argumentelor de fapt și de drept ale recurentului, limitându-se la o explicație formală.

Suplimentar, avocatul a invocat că hotărârea contestată nu este motivată, fapt care încalcă dreptul contravenientului la un proces echitabil, fiind încălcat și principiul de acces la justiție, dar şi egalitatea armelor în proces, or, art. 6 din Convenție garantează Dreptul la un proces echitabil. Totodată, în speță, nu se poate reține că există descrierea faptei şi că astfel au fost încălcate prevederile 47^1 Cod contravențional, or, aceasta nu este demonstrară de nici o probă veridică şi autentică.

Recurentul consideră că, în cazul în care fapta imputată constă în primirea unor mesaje sau sume de bani, era necesar ca organul constatator să identifice şi să menționeze cu precizie data primirii acestor presupuse mijloace de probă. În lipsa acestei date, procesul-verbal este afectat de nulitate absolută, iar cauza urmează a fi încetată conform legii.

Menționarea unei perioade generale, fără precizarea clară a intervalului calendaristic concret (ziua, luna, anul), lipsește procesul-verbal de una dintre mențiunile esențiale prevăzute de lege şi împiedică exercitarea efectivă a dreptului la apărare. Astfel, lipsa unei stabiliri clare şi argumentate a datei exacte a pretinsei contravenții afectează în mod direct temeinicia învinuirii şi contravine principiului legalității.

Mai atrage atenția asupra faptului că, informația anexată la dosar se limitează la o simplă mențiune privind recepționarea de SMS-uri. Nu se indică cine este expeditorul, care este conținutul acestor mesaje şi în ce manieră acestea ar constitui o dovadă a săvârșirii contravenției. În lipsa acestor elemente esențiale, înscrisul nu poate fi considerat probă administrată în mod legal şi nici nu poate constitui fundamentul constatării vinovăției.

În prezenta cauză nu este oferită nicio explicație oficială sau probatorie privind ce reprezintă „PSB” - dacă este o aplicație, un serviciu bancar, un furnizor de plăți sau alt tip de platformă. Lipsa acestei precizări ridică semne serioase de întrebare privind credibilitatea şi legalitatea utilizării acestei informații ca probă. În condițiile în care nici măcar natura sursei nu este identificată, înscrisul este lipsit de valoare juridică.

Prin urmare, consideră că agentul constatator şi ulterior instanța de fond, nu au examinat cauza obiectiv şi nu au indicat, toate circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice; e) încadrarea

juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției. Simpla trimitere la faptul că au fost încălcate sau ignorate careva prevederi legale, nu presupune constatarea faptei contravenționale sau motivarea hotărârii în sensul legii.

Respectiv, Popa Veaceslav nu ar trebui să-şi demonstreze nevinovăția, dar agentul constatator urma să probeze fapta incriminată, care a dus la întocmirea procesului-verbal contravențional, iar instanța de fond să-şi argumenteze poziția de sancționare a contravenientului

În final a invocat că, contravenientul Popa Veaceslav este o persoană incompetentă din punct de vedere juridic, fapt care nu i-a permis să perceapă acțiunile polițiștilor, iar ultimii au profitat de încrederea care o avea contravenienta şi ilegal au întocmit acte, care au acuzat-o în final de comiterea unui contravenții destul de serioase.

Cu referire la cele expuse supra, constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.

Respectarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele şi în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul contravenientului Popa Veaceslav și cel al avocatului Mariț Marcela în interesele contravenientului, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 07 iulie 2025, urmează a fi respinse ca nefondate, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele

decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) Cod contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Dispoziția art. 462 alin. (1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal stabilește că judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține constatarea corectă de către instanța de fond a împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, astfel că, hotărârea pronunțată rămâne a fi una corectă, legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu cerințele normelor procesual-contravenționale prevăzute de art. 453-462 Cod contravențional, fiind bazată pe o apreciere obiectivă a probelor acumulate pe caz și reflectând motivele de respingere a contestației.

Hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată

soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de fond corect a respins contestația lui Popa Veaceslav împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 525617 din 12.05.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, ținând cont de circumstanțele cauzei prin prisma art. 448 Cod contravențional.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de

expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

La caz, Colegiul indică că vina contravenientei se probează prin: 1) procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 525617 din 12.05.2025; 2) informația potrivit cărei utilizatorul numărului SIM ***** s-a dovedit a fi Popa Veaceslav, care în perioada 03.10.2024-07.10.2024 a primit prin intermediul aplicației mobile cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă) 5 (cinci) mesaje de intrare privind expedierea mijloacelor bănești; 3) raport de analiză informațional-criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr. 2023970322, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art. 243 alin. (3) lit. a), b) Cod penal.

În susținerea fermității hotărârii instanței de judecată, instanța de recurs conchide că, fapta prejudiciabilă comisă de către Popa Veaceslav se deduce în mod expres prin prisma informației obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. 138^6 CPP „identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice”, se atestă faptul că, contravenienta a comis încălcarea prevăzută la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, or realizarea acțiunilor de acceptare și primire ca elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

Pe acest segment, Colegiul penal reține că s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art. 47^1 alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Astfel, în măsura în care contravenția reglementată de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional fiind una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz

acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor.

Astfel, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Popa Veaceslav în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Popa Veaceslav nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceea faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În altă ordine de idei, Colegiul analizând procesul-verbal cu privire la contravenție evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art. 443 Cod contravențional care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania*).

Argumentele privind lipsa în acțiunile lui Popa Veaceslav a elementelor constitutive ale contravenției incriminate, Colegiul penal ține a menționa faptul că anume prin instalarea aplicației PSB Bank în telefonul personal și recepționarea mesajelor de expediere a mijloacelor financiare, se atestă cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Prin urmare, Colegiul penal ține a susține poziția primei instanțe referitor la faptul că, din probatoriul cumulat este demonstrat că, Popa Veaceslav se folosește de numărul de telefon și pe dispozitivul în care este instalată cartela SIM cu nr. de telefon *****, a fost instalată aplicația PSB, iar în perioadele nominalizate supra a

fost accesată aplicația PSB, prin urmare fiind demonstrat pretinderea la bunuri, servicii, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

De rând cu acesta, Colegiul penal nu poate accepta argumentul privind inadmisibilitatea înscrisurilor prezentate de către agentul constatator obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or aceste date au fost obținute în cadrul unui proces valid, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale și a dreptului privind protecția vieții private și a secretului corespondenței lui Popa Veaceslav. Astfel, prin prisma *extrasului din rezultatul MSI-Anexa nr. 1, colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă – colectare „Moldcell”* s-a demonstrat în mod incontestabil implicarea celei din urmă în cadrul unor activități ilegale care în esență a subminat procesul democratic al alegerilor avute loc la 20 octombrie 2024, neavând astfel importanță juridică dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Subsecvent, instanța de recurs ține a trece în revistă că, înscrisurile prezentate de către agentul constatator obținute în cadrul MSI nu pot fi considerate improprii procedurii contravenționale în cauza lui Popa Veaceslav, or tocmai rezultatul acestor acțiuni au și fructificat atingerea scopului scontat în constatarea subiectului activ al contravenției care datorită activității sale active a dus la lezarea principiilor democratice al alegerilor nominalizate.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal menționează că de către Procuratura Anticorupție se desfășoară urmărirea penală nr. 2023970322 pe indicii calificativii ale infracțiunilor prevăzute la art. 181^3, art. 243 alin. (3) lit. a) și b) și art. 284 alin. (1) Cod penal, iar în rezultatul acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit coruperea electorală a mai multor cetățeni ai RM de către reprezentanții partidelor afiliate lui Ilan Șor, iar faptul dat a generat intentarea mai multor procese contravenționale în vederea verificării informațiilor preliminare stabilite în baza rezultatelor MSI, iar ca urmare a adeveririi acestor informații, au fost trase la răspundere contravențională persoanele vinovate, inclusiv și Popa Veaceslav.

În atare circumstanțe, se relevă pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul MSI, or, anume în rezultatul acestor măsurii a fost stabilit cercul persoanelor implicate în corupere electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un început de probă *(prima facie case)*, care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor contravenției.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor

personale a agentului constatator și a probelor acumulate, or, lui Popa Veaceslav i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă, în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă celei din urmă, Colegiul conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

În concluzie Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art. 466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondate recursul contravenientului Popa Veaceslav și cel al avocatului Mariț Marcela în interesele contravenientului, declarate împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 07 iulie 2025, cu menținerea acesteia fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Recursul contravenientului **Popa Veaceslav** și cel al avocatului Mariț Marcela în interesele contravenientului, declarate împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 07 iulie 2025, prin care a fost respinsă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 525617 din 12.05.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art.47[1] alin. (1) Cod contravențional, se resping ca nefondate, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.